

**BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE RAAD**

GEWONE ZITTING 1996-1997

28 NOVEMBER 1996

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**houdende de Middelenbegroting
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
voor het begrotingsjaar 1997**

Amendementen na verslag

Zie:

Stukken van de Raad:

A-123/1 – (96-97): Ontwerp van ordonnantie.

A-123/2 – (96-97): Verslag (verwijzing).

**CONSEIL DE LA REGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

SESSION ORDINAIRE 1996-1997

28 NOVEMBRE 1996

PROJET D'ORDONNANCE

**contenant le budget des Voies et Moyens
de la Région de Bruxelles-Capitale
pour l'année budgétaire 1997**

Amendements après rapport

Voir:

Documents du Conseil:

A-123/1 – (96-97): Projet d'ordonnance.

A-123/2 – (96-97): Rapport (renvoi).

Nr. 1 van de heren Dominique HARMEL, Philippe DEBRY en Guy VANHENGEL

Artikel 3

De woorden «door leningen» te vervangen door: de woorden «door leningen van meer dan een jaar en voor ten hoogste 8.598,8 miljoen frank».

VERANTWOORDING

Het bedrag van 8.598,8 miljoen frank is de som van:

- Aflossing van de directe schuld:	5.111,5 miljoen
- Netto te financieren saldo:	3.487,3 miljoen
	<hr/>
	8.598,8 miljoen

Het probleem van thesauriebeheer rechtvaardigt geenszins dat de leningsmachtiging niet wordt beperkt.

Het Rekenhof herinnert ter zake aan het volgende (blz. 14): «Het probleem van het thesauriebeheer had op een andere manier kunnen opgelost worden, bijvoorbeeld door te preciseren dat de beperking van het bedrag van de leningen in de begroting enkel betrekking had op de leningen van meer dan één jaar».

Bovendien kan de Minister, indien zijn thesaurie correct wordt beheerd en er toch een liquiditeitsprobleem rijst, onze assemblee nog altijd om bijkomende middelen verzoeken.

Er zij ook aan herinnerd dat de Commissie voor Begroting tijdens de algemene bespreking van de begroting 1992 unaniem en heftig kritiek heeft geleverd op het opheffen van de beperking van de leningscapaciteit.

Dientengevolge had de Executieve, op voorstel van een eensgezinde Commissie voor de Financiën, een amendement ingediend dat de beperking van de leningscapaciteit opnieuw invoerde; een amendement dat eenparig door de Commissie werd aangenomen.

Een onbeperkte leningscapaciteit zou tot ontsporing kunnen leiden, die zou resulteren in het niet-naleven van de norm van de Hoge Raad van Financiën en tot een eigen gewestelijke schuld.

Er moet worden herinnerd aan artikel 49 paragraaf 6 van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989, die de federale overheid machtigt «de leningscapaciteit van een overheid te beperken in functie van de noodzaak om de economische unie en de monetaire eenheid niet in het gedrang te brengen, verstoringen van het interne en externe monetaire evenwicht te vermijden en een structurele ontsporing van de financieringsbehoeften te voorkomen».

Bovendien zou deze eigen gewestelijke schuld van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, hoofdstad van Europa, ervoor kunnen zorgen dat België de Maastrichtnorm niet zou kunnen naleven en dus niet tot de monetaire unie zou kunnen toetreden.

Daarentegen heeft de Raad, door jaarlijks de leningscapaciteit te beperken, de garantie dat de Regering, wanneer de ramingen inzake ontvangsten fout blijken te zijn, de uitgaven zal moeten beperken in plaats van extra te lenen, zonder voorafgaande bespreking in het Parlement.

N° 1 de MM. Dominique HARMEL, Philippe DEBRY et Guy VANHENGEL

Article 3

Remplacer les mots «par des emprunts» par les mots «par des emprunts à plus d'un an ne dépassant pas 8.598,8 millions de francs».

JUSTIFICATION

Le montant de 8.598,8 millions est le résultat de la somme de:

- Amortissement de la dette directe:	5.111,5
- Solde net à financer corrigé:	3.487,3
	<hr/>
	8.598,8

Le problème de gestion de trésorerie ne justifie en rien de ne pas limiter l'autorisation d'emprunt.

Comme le rappelait la Cour des Comptes dans son rapport relatif au Budget 1996: «Le problème de gestion de trésorerie aurait pu être réglé différemment en précisant que la limitation du montant des emprunts du dispositif budgétaire ne concernait que ceux contractés à plus d'un an».

De plus, le Ministre peut toujours, si sa trésorerie est correctement gérée et qu'un problème de liquidités se pose, venir demander devant notre assemblee, des moyens supplémentaires.

Il faut aussi rappeler que la commission du budget avait unanimement et violemment critiqué, lors de la discussion générale du budget 1992, la disparition de la limitation de la capacité d'emprunt.

Dès lors, à la suggestion de l'unanimité de la commission des finances, un amendement réintroduisant la limitation de la capacité d'emprunt avait été déposé par l'Exécutif et adopté à l'unanimité en commission.

L'autorisation d'emprunt illimitée risque de déboucher sur un dérapage qui conduirait au non-respect de la norme du Conseil Supérieur des Finances et à une dette régionale propre.

Il y a lieu de rappeler l'article 49, § 6 de la Loi spéciale de Financement du 16 janvier 1989 qui autorise l'autorité fédérale à «limiter la capacité d'emprunt d'un pouvoir public en fonction de la nécessité de ne pas porter atteinte à l'Union économique et à l'unité monétaire, et d'éviter toute perturbation des équilibres monétaires internes et externes ainsi qu'une détérioration structurelle des besoins de financement».

De surcroît, cette dette régionale propre de la Région de Bruxelles-Capitale, capitale de l'Europe, pourrait conduire la Belgique à ne pas respecter la norme de Maastricht et mettrait l'entrée de la Belgique dans la monnaie unique en difficulté.

Au contraire, en limitant annuellement la capacité d'emprunt, le Conseil dispose de la garantie que le jour où les prévisions en matière de recettes ne se réaliseront pas, le Gouvernement sera tenu de comprimer les dépenses au lieu de recourir de manière supplémentaire à l'emprunt, sans discussion préalable au parlement.

Dominique HARMEL (F)
Philippe DEBRY (F)
Guy VANHENGEL (N)